

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Junius 21.

25. szám.

Válasz és viszonzválasz.

Lapunk folyó hó 7-én megjelent 23-ik szá-
mában — a mint tisztelt olvasóink arra
emlékezni fognak — Bocskay József kar-
társunk egy nyílt levelet intézett Hunyad vár-
megye s tágabb körben az egész ország járási
erdőreihez, melyben annak a nézetének adott
kifejezést, hogy az állami kezelésbe vett erdők-
nél alkalmazott őrző személyzet által helyzetének
javítása céljából megindított mozgalmából ki-
folyólag a magas kormány elé terjesztett emlék-
irat a hozzá fűzött kívánalmaknak nem felel meg
s egyuttal ama óhajításának adott kifejezést, hogy
ennek hiányai egy újabb emlékiratban pótol-
tassanak.

Erre a nyílt levélre való válaszkép most
Lengyel Mihály szepesváraljai kartárs, mint azok
egyike, kik az emlékirat felterjesztésénél jelen
voltak, levelet intéz lapunk szerkesztőjéhez, mely-
ben a nyílt levélben foglaltakat megerőtleníteni
igyekszik.

Az »audiatur et altera pars« — hallgat-
tassék meg a másik rész is — elvénél fogva
készséggel helyet adunk Lengyel Mihály tisztelt
kartársunk levelének, dacára annak, hogy abban
lapunk s illetve annak szerkesztője ellen is támadás
foglaltatik s az egész szöveg szerint, minden ki-

hagyás vagy hozzáadás nélkül más helyen találja
a tisztelt olvasó, egyuttal azonban önértékünkől
kifolyólag kénytelenek vagyunk azzal itt is bőveb-
ben foglalkozni.

A levél írója a második bekezdésben tanus-
kodik a mellett, hogy való tény az, hogy számos
sürgöny, mely a küldöttségben való részvételre
szóló meghívást tartalmazta, mint kézbesíthetlen
visszaérkezett, de már arról, hogy vajjon a
Bocskay József kartársunknak szóló szintén ezek
közt volt-e, nem nyilatkozik s így ennek ama
állítását, hogy hozzá ilyen valamelyes okból nem
intéztetett volna, egyáltalán meg nem erőtlentette.

A mi a levél harmadik pontjában foglaltakat
illeti, ezekre nézve megjegyezzük, hogy Sticz
László kartársunknak sem buzgóságát, sem ki-
fejtett tevékenységét kétségbe vonni senkinek
sem jutott eszébe, sőt a hányszor, annyszor
ezeket mindig kiemeltük s az általunk vélt hibákat
mint akaratan kívül támadtakat tüntettük fel.

A negyedik pont csak részben felel meg a
valóságnak, midőn »nem nagy« támogatásról
beszél, mert való tény az, hogy a mozgalom az
érdekelt kartársak részéről közel sem részesült
olyan támogatásban, mint a milyet nagy fontos-
ságánál fogva méltán megérdemelt volna, de
figyelmeztetjük levélíró urat arra, hogy Sticz
László kartársunk mondhatni csak kezdeménye-
zője volt az egész mozgalomnak, annak lebonyo-
lításán azonban lapunk munkálkodott legtöbbet,
mert hiszen több mint fél éven át állandóan

foglalkozott azzal, buzditott, lelkesített, irányított, sőt annak szerkesztője még az ügy érdekében saját költségén levelezett is. Erről levélíró urnak és talán többeknek is ama kartársak közül, kik a küldöttségben részt vettek, nyilván azért nem volt tudomásuk, mert lapunkat a mozgalom folyamán nem olvasták.

Lapunk pedig az ügynek ezt a szolgálatot nem anyagi haszonért, nem önzésből tette, mert hiszen — mint azt már előzőleg is említettük — éppen a mozgalommal való hosszas foglalkozás miatt a más ágazatokhoz tartozó hivei közül nagyon sokan elhagyták s ezek helyét a mozgalom által érdekeltek nem igyekeztek pótolni, minek következménye súlyos anyagi veszteség volt. Éppen ezért méltán töltött el keserűséggel az, hogy míg a küldöttség a mozgalom egyik tényezőjének nem csak erkölcsi elismeréssel tömjénezett, hanem fáradozásait még anyagilag is jutalmazta — mit egyébként mindkettőt teljes mértékben megérdemelt — addig a másik, talán nem kevésbé fontos tényezőt, lapunkat megemléstésre sem méltatta. Ezt egyébként — miként előbb is jeleztük — annak vagyunk készek tudni, hogy a küldöttség tagjai az egész mozgalom lefolyásáról nem voltak eléggé tájékozva, az pedig, kinek az egészről bő tudomása volt, a mozgalom vezetője vagy nem tartotta érdemesnek erről említést tenni, vagy pedig csekély érdemeinket készakarva hallgatta el csak azért, hogy a saját érdemeit annál jobban kidomborithassa.

Mi a benyújtott emlékiratra vonatkozólag eddig nyilvánított véleményünket most is fenn tartjuk s kinyilatkoztatjuk, hogy az nem méltó kifejezője a nagyszabású mozgalomnak, hanem olyan szerzőre vall, kinek az erdészeti altiszti személyzet szolgálati és életviszonyairól halvány fogalma sincs, kinek tehát ilyen fontos munkára nem is lett volna szabad vállalkoznia.

Felsorol ugyan az emlékirat számos panaszt, de ezek közül alig bizonyít egyet-kettőt, e helyett azonban még nem létező sérelemről is szól, mi által nagyban csökkenti a valódiak értékét is.

Mindezeket pedig nem azért irtuk és írjuk most is, mintha — a mint azt a levélíró ur utolsó előtti pontjában állítja — azért neheztelnénk, hogy az Emlékirat összeállítása nem a mi szerkesztőségünkre lett bízva, mert nem szokásunk saját érdekeink miatt a mások értékét lebecsülni, hanem igen is írjuk azért, mert azt nyílt homlokkal állíthatjuk, hogy az Emlékirat olyan silány munka, a melyet bármely közönséges ügyvédi irtok egy pár koronáért akárhányat készít. Mi magunk egy ilyen dolgozatnak pár óra alatt való elkészítésére bármikor készséggel vállalkozunk.

Előttünk fekszik az állami altisztek és szolgák emlékirata, mely maga 64 nyomtatott oldalra terjed s a melynek mellékletét képező pragmatika 177 oldalas gyönyörűen kidolgozott munka s ezeket tudunkkal egy magasabb hivatal szolgálja szerkesztette. Bizon ha ezt a két kimerítő dolgo-

A halál mikróbái.

Egy nevezetes fölfedezés. — (Az »Ungvári Közlöny« után).

Egy régi közmondás azt mondja, hogy:

— Halál ellen nincs orvosság!

A közmondások általában többé-kevésbé ostobák, de ez különösen az.

Mert egyszerűen nem áll az, hogy a halál ellen nincs orvosság; sőt tovább megyünk: immár nincs többé természetes halál.

Ez ugy-e bár kissé rejtélyesen hangzik? Hát bocsánat, de mi egyáltalában nem szándékszunk t. olvasóinknak rébuszokat föladni és magyarázatául annak, hogy a fönti bevezető sorokat miért irtuk, ime ide nyomtatjuk egy lapnak érdekes hírét:

Mint Newyorkból írják, Chikágóban Wheeler dr.

felfedezte a halál mikróbáit. Ezek a mikrobák hasonlítanak a tüdővész mikrobáihoz. Az az érdekes, hogy a felfedező szerint a halál mikróbáit ép úgy ki lehet irtani szakértő kezekkel, mint a többi mikrobákat. E felett aztán annyira megörült a tudós felfedező, hogy azt mondja, hogy ezentul az emberek csak erőszakos halállal mulhatnak majd ki. (Például balta segedelmével.) Persze Chikágóban nagy a feltűnés. Még megérjük, hogy ha nem is akadémikusok, de legalább halhatatlanok leszünk mindnyájan.

A hír szenzációs és egyszerűen kiszámíthatatlan, hogy a Mr. Wheeler fölfedezésének mily következményei lesznek.

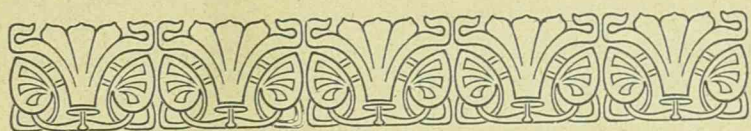
Tessék elképzelni azt a jeles állapotot, melyet legjobban bálozó ifjuságunknak azzal a közkedvelt kiáltásával lehet jellemezni, hogy:

— Soh'se halunk meg!

Soh'se. Minden ember kiirtatja magából Mr. Wheeler fölfedezése értelmében a halál mikróbáit sa ztán vidáman eléldégélhet per ommia saecula saeculorum.

zatot látjuk, nagyon furcsa párhuzamot vonhatunk azok és az itt tárgyalt Emlékirat közt.

Végül még megjegyezzük, hogy Bocskay József kartársunk korán sem akar rontani az ügyön, hanem csak a tapasztalt hibákat igyekszik helyre ütni, a mi mindenesetre csak tiszteltetreméltó igyekezet.

Vadászat.

Junius a vadászatban.

Be sok kis foglyocskának és fácánnak, fürjnek, siket- és nyírfajdnak és mindenféle más hasznos szárnyas vadnak adhatna életet a junius normális időjárás mellett. De az időjárás ilyentájt ritkán normális. Hányszor vannak felhőszakadások, napokig tartó hideg esőzések, hány ezer, tizezer, sőt százezer kis fogoly, fürj, fácán pusztul el napok alatt?

A vadászember reménysége olyan, mint a gazdáé. Ha elveri a vetést a jég, ha az ár tönkreteszi a remek vetéseket, ha a hideg, nedves esőzés után nem tud fejlődni a gabona, ha az aszály elpusztítja a rétet, a vetéseket, akkor nincsen termés, nincsen mit arasson a gazda, de nincsen a vadásznak se öröme, mert a mi a gazdának kárt tesz, az a vadásznak is sok kárt okoz. Hisz a vadnak sincs szaporulata. Akkor van a gazdának is jó termése, ha a vad el tud szaporodni.

A legszebb hónap a junius. Most reménykedik a gazda egész évi fáradozásában. Ha ez a hónap »beüt«, az egész esztendő fáradsága megfizetődik.

Igy van a vadász is. Természetesen nem azokat

a vadászokat értem, a kik a hónapokat számítgatják, hogy akkor azután lekerül a fegyver a szegről, a vak rozsdát kitisztítják, s bár nem tesznek semmit a vadért, pusztítják derűre-borúra. Nem az ilyen vadászokat értem, hanem azokat, a kik a vad védelmében, óvásában, azok tenyésztésében egész évben örömeiket lelték. Ezek az igaz vadászok értik és tudják azt, hogy a mint a gazda kiáll az ajtóban és szorongó szívvel nézi a jégfellegeket, meg a ködöt, a mi buzáját virágzásában éri, a mint szorong a szive, hogy mi lesz gazdaságával, éppen úgy szorong az igaz vadász szive, hogy vajjon mi lesz a számtalan apró ivadékkal, a sok siránkozó kis fácán-, fogolycsemetével, melyek ha megmaradnának, milyen népes lenne a határ, mennyi örömet, esetleg hasznot hozhatna a gondos vadásznak.

De van egy más lényeges dolog is ebben a hónapban: a rétek kaszálása. Ez nagy öröm a gazdának, szorongás, de kára is a vadásznak. Némely helyen a vadásznak egy-egy rét kaszálása felér egy jégveréssel, felhőszakadással, hideg köhös időjárással. Ott, a hol bőven van fogoly és fácán, nagy kárt okoznak — persze akaratlanul — a kaszások, mert a fészkeket kikaszálják. Néha a gondosan ülő fácán és fogoly életükkel fizetik meg fészük iránti szeretetüket. De az a kár még nagyobb, a mit a fészkek elpusztításával szenvedünk. Némely helyen ezrekre megy az elpusztított tojások száma. Ha ezeket a tojásokat összeszedgetjük és kiköltetjük, a csibéket felneveljük, a vadtenyésztésnek nagy hasznot hajtunk, nekünk pedig óriási örömünk, megnyugvásunk van, mert sem területünk, sem igaz vadász mivoltuk ellen nem követtünk el mulasztást.

A kikeltetést könnyen eszközölhetjük, mert a behozott tojásokat csak a házi kotlós alá kell tennünk és a bizonytalan kikelési napot gondosan kell ellenőriznünk. A felnevelés már nagyobb dolog. Lényeges, hogy hangyatojásról gondoskodjunk, a kotlók rácscsal ellátott ketrecben legyenek. Egy hét múlva

Óh, micsoda perspektíva nyílik szemeink előtt a hir hatása alatt!

A tudós, a ki évszázadokon, végtelen időközön át fog buvázkodhatni ezentúl, mily nagy fölfedezésekkel fogja boldogíthatni az emberiséget. Eddig úgy volt a dolog, hogy a tudós elhalálozván, magával vitte tapasztalatainak jó nagy részét a sirba s a következő nemzedéknek megint nagy munkát kellett végeznie, hogy kisűsse ugyanazokat a dolgokat melyeket már előbb is tudtak.

Lám, lám, ha vagy ezer év előtt is ismeretesek lettek volna már a halál mikrobái, most a történet-tudósok nem volnának kénytelenek nagy vitát folytatni a fölött, hogy pontosan melyik esztendőben jöttek be eleink ebbe a szép országba.

Egyszerűen csak meg kellene interviewolni egy ezer esztendőös magyart, aki aztán egész bizonyossággal megmondhatná, hogy hát melyik esztendőben is jött be ő Árpád apánkkal. És ugyan ő felvilágosítást adhatna arra nézve is, hogy hová lett az a kaca-

gány, melyben Csáky-Pallavicini örgrófnak az ős apja jött ide.

Zichy Jenő grófnak pedig most nem kellett volna elutaznia Ázsiába, hogy felkutassa a magyarok ős házáját, mert az öregek azt is egész pontosan megmondhatnák, merre is volt, hol is volt a föld melyről Hunor és Moger ivadékaik eljövének, mivelhogy odahaza már sokan voltak és nem tudtak megélni.

Az ám ni, most jut eszünkbe, gondolt-e Mr. Wheeler arra is, hogy az ő fölfedezése következtében rémséges módon el kell szaporodnia az emberiségnek. Hogy is ne, mikor senki se fog meghalni és csak születések történnek, elhalálozások azonban legfőleg akkor, ha valakit például baltával, vagy más efféle barátságtalan szerszámmal fejbe kólintanak, ami eddig is egészségtelen dolog volt és úgy látszik, egészségtelen marad jövőre is, a Wheeler dr. fölfedezése ellenére is.

Ha ez a fölfedezés beválik; ha csakugyan nem fognak meghalni az emberek, ha végtelen időig

olyan helyen legyen a kotló (rácsos kétreben), a hol a csibák szöcskét, bogarat szedhetnek.

Sajnálom azokat a természetimádókat, a kik a városok határán meg-megállanak és keresnek valamit, keresik a zöldet, az édes természetet, a levegőt, a mihez nem juthatnak, mert a mindennapi élet odaköti őket a városok forró köveihez. Milyen gyönyörű a szabad természet! Csak a kis foglyokra, fáczánokra ne járna soha rossz idő, mennyi boldogság lenne a gazdák között is ebben az országban?

Most van a szárnyas ragadozók fiainak a világba való bevezetése is. Most van a legtöbb eleségre is szükségük. Ne felejtsük meg róluk, mindig és mindenütt pusztítsuk a ragadozókat, mert csak így lehet jó területünk. A vadászok, házi kutyák és macskák úgy most, mint mindenkor a legádázabb ellenségeik a területeknek. Ezeknek mi is nagy ellenségeik vagyunk. Csak úgy számíthatunk arra, hogy ha nem is azonnal, de idővel kitűnő területünk lesz.

Az Ujság után.

A járásiak mozgalmához:

Tekintetes szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy becses lapjának folyó évi június hó 7.-én megjelent 28. számában Bocskay József tisztelt kartársunk Nyílt levelére szerény megjegyzéseimet megtegyem.

Mint a küldöttség egyik tagja, Sticz László kartársunk ama állítását, hogy több kartárstól a sürgöny visszaérkezett, a mennyiben Budapestre való utazáshoz későn kézhez vettek, a magam részéről is megerősítem.

élélhet mindenki: akkor aztán csakugyan több lesz az ember, mint a foka. Ámbár az még kisebb baj volna, hogy a foka volna kevés. De hát a föld, a föld! Hogy teremjen eleget ez az aránylag nem is nagy sárgolyó, ha majd nem 1300 millió ember él rajta, hanem százszor, vagy ezerszer annyi?

Egy angol tudósnak a számítása szerint (melynek helyességeért mi azonban nem vagyunk hajlandók föltétlen felelősséget vállalni), a földnek egy százredrésze van most beépítve. Világos, hogy ha százszor, vagy ezerszer annyi ember lesz, abban az arányban meg kell nagyobbodnia a helységeknek is, ha csak a levegőben függő házakba nem vonulnak az emberek, akiknek majdan minden talpalatnyi földet föl kell használniok, hogy kenyeret adó gabonát termeljenek.

Növelni rózsákat, szemnek gyönyörűséget képező virágokat?

Ki gondolhatna arra? Hol jutna hely ilyesmire. Minden virágágy helyén buzát, rozst, zabot kellene vetni és csak a dajkák fogják egykoron mesélni, hogy:

Hogy pedig Bocskay kartársunk meghívásának mellőzése az »Írányváltoztatás« című cikk lett volna az oka, azt egy komolyan gondolkozó kartárs Sticz László tisztelt kartársunkról fel sem tételezi, mert mink, kik a küldöttségben részt vettünk, Sticz Lászlóban egy olyan kartársat felismertük, a ki közügyünknek egy igaz s megbízható vezetője, s a kit mink ügyünk továbbvezetésére ezután is felkérjük s tőlünk telhetőleg támogatni fogjuk.

Egy megtörtént dolgot bírálni nem nagy feladat, azonban sokkal nagyobb feladat volt Sticz kartársunknak akkor, midőn ő ügyünket minden kritika nélkül s nem nagy támogatással »avatott kezek« nélkül egész a magas kormányig vitte.

Ha tehát Bocskay kartársunk Sticz László kartársunk eljárását helyteleníti, illetve a szerkesztett Emlékiratnak annak való nevezését kétségbe vonja, úgy vegye avatott kezeibe az ügyet újból s szerkesszen egy új emlékiratot s meg vagyok győződve, hogy majd akadnak kartársak, akik eljárása felől bővebb kritikát mondanak és azt is mondják, — ha ugyan annak nevezni lehet. —

Igazán fölösleges dolgot végez Bocskay kartársunk, midőn ahelyett, hogy közös ügyünk előbbrevitelében az összesség érdekét szem előtt tartva a mozgalomhoz való csatlakozáson fáradozna, — nézeteltéréseit előrebocsájtja, a mi sehogy sem mozgalmunk előnyére, de csakis hátrányára szolgál.

Most midőn ügyünk már a magas ministerium elé került, ne kezdjük előlről egy új mozgalmat hanem bizzunk a magas kormány atyai jóindulatában és türelmesen várjuk be annak elintézését, mert annak elintézése nem a küldöttség tagjainak számától, hanem a magas kormánytól függ.

Különben is hát a nézeteltérések csakis onnan felmerültek, hogy az emlékirat szerkesztése nem az »Erdészeti Ujság«, hanem mások kezeibe került.

— Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy búbajosán szép és illatos növény, amelyet rózsának hívtak, de amelyet nem lehetett megenni . . .

Parkok? Ligetek? Üdülő helyek?

Le fog tűnni mind, mind, mert a földet ökonomikusan kell kihasználni.

Nem lesznek fiatal özvegyek, nem lesznek árvák, nem lesznek nagybácsik, akiknek jobblétre szenderülését epedve lesik-várják a nevető örökösök.

Bizonyos, hogy végre is az állam lesz kénytelen meghatározni, hogy egy-egy ember meddig élhessen. Mondjuk például ötszáz esztendő. Ötszáz esztendő meglehetősen hosszú idő, bár a tenger sima tükréhez képest ez se sok.

Az ötszáz esztendő letelén, aztán egyszer csak hivatalos idézést kap az ember, ilyenfélét:

Uraságod betöltvén a törvényben előírt 500-ik esztendőt, hivatalosan fölkéretik, sziveskedjék lefejezés céljából az alullrott állami kivégző hivatalnál jelentkezni.

Soraimnak becses lapjának legközelebbi számában való szíves közlését kérve, vagyok a tekintetes szerkesztő ur

alázatos szolgálója:

Lengyel Mihály, járási erdőőr.
(Szepesváralja, Szepesmegye.)

Vadászati dolgok.

Harc a vadorzókkal. Márianosztra, az egyetlen női fegyház környéke erdőrengeteg, melyet porosz és osztrák mágánások szereztek meg, hogy vadászszenvédélyüket kielégíthessék. Az erdőrengetegben szegény falvak fekszenek elszórva, a melyeknek népe veszedelmes orvvadász. Állandó a baj és a veszedelem, mely most tragédiává lett a bőrszőnyi erdőben. A Dréher-uradalom két vadőre, Glázer András és Glázer József a minap ellenőrző körutra indult. Az ugynevezett cserkészvágásban lövést halottak. A lövés irányába siettek s egy tisztáson szépen fejlett szarvas feküdt. Glázer András lehajolt, hogy megnézze, hol lőtték meg a nagy vadat, de ebben pillanatban megzörrent a bokor és a vadőr egy lövéstől találva bukott a szarvas mellé. Glázer József azonnal védelmi állásba helyezkedett s abba az irányba, honnan a lövés jött, puskájából többször lőtt. Mikor az esthomályban minden elcsöndesedett, Glázer vállára kapta meglőtt bátyját s bevitte a faluba, az esetről pedig értesítette a szobi csendőrséget. A szobi csendőrök a bokrok közt egy kalapot találtak, melyről megállapították, hogy Simkó Mihály márianosztrai ismert vadorzó tulajdona. Beállították Simkó házába, de a gazdát nem találták otthon. A cseléd beismerte, hogy Simkó még előző napon vadra ment ki az erdőbe két társával. A csendőrök újra kutatni kezdték az erdőt s másnap vérében fekvő találták meg Simkó Mihályt. Még élt. Elmondotta, hogy a szarvast egyik társa lőtte, de a mikor a vadőrök ott megjelentek, attól féltek, hogy őket elfogják, tehát lelőtte Glázert. A másik Glázer lövéséből egyik őt találta, a harmadik lövés a társa karját lőtte keresztül,

Hát szép, szép a Wheeler dr. fölfedezése, ámde lesznek hátrányai is:

Az anyósok nem fognak elhunyni. (Ez a fölfedezés egyik legnagyobb hátránya.)

Hivatalokban lehetetlenség lesz az előmenetel, mert a főlebbvalók örökké élnek.

És mi lesz az orvosokkal, a temetkezési egyletekkel, a sirásokkal, a gyógyszerészekkel, meg mindazokkal, akik ma abból élnek, hogy mások meghalnak?

Csupa kérdés, a mely feleletre vár.

De van még egy kérdés, a mely válaszra vár:

— Tényleg létezik-e Mr. Wheeler?

Senex.

de ez még el tudott menekülni. Simkó, a mint megtette vallomását, ott az erdőben meghalt. Glázer András vadórt az esztergomi Kolos-kórházba szállították halálos sebével.

Hasznos tudnivalók.

A helyes fejés. Fejés alatt az állatot dédelgetni kell, hogy az állat jól érezze magát s ne riadozzon. A tej huzását a csecs tövéből kell kezdeni s a megszorítást lefelé fokozni. Így sikerül a tehénnek a tejet egészen leadatni. Ez azért fontos, mert éppen a fejés végén kapott tej a legzsírosabb. Ennek benthagyása még azért is kár, mert nyomást gyakorol a tejmirigyekre s azok azt lomhaságra, fogyatékos tejelválasztásra szoktatják. A csecs huzásában mértékletet kell tartani, nehogy véredényeit megromosoljuk. Hogy a tőgyet meg kell mosni, a bőr tevékenységét fokozni s az állatot tisztán tartani: azt már ismételve fejtgettük. A fejés tehát nem olyan jelentéktelen és mellékes munka, mint sokan gondolják. Leghelyesebb, ha mindig ugyanaz a személy végzi, hogy így az állat megszokhassa s egymást jobban kiismerhessék.

Tojó ludak. A rossz lud alig tojik egy évadban huszat: jó téli gondozással s ügyes faj kiválasztással föl vitték már 50—60-ra. Egy pomerániai tenyésztő jelenti, hogy ludjai március-májusban 60 tojást raktak. Ugyanis a ludak októbertől-február végéig fejenként mintegy 70-et tojtak. E 130 tojás 26 kilót nyomott, vagyis kétszer annyit, mint ugyanazon ludnak felhizlalt test-súlya. Ilyen eredményeket lehet céltudatos vesződéssel elérni.

Borjak nevelése. E célra legjobb a november-december ellésű borju, mert már hat hónapos korában legelőre csapható, holott a tavaszi borjut rendszerint csak második évében lehet legelőre eresztetni. Az adventi borjut azért tartják jobbnak, mert a nyarat, anyja vemhében a szabadon töltötte és így fejlődése erőteljesebbnek föltételezhető.

KÜLÖNFÉLÉK.

Bagolyszeretet. Egy pomerániai falu melletti erdőségben történt meg az alábbi eset, fiatal gyerkőcök madarászni mentek az erdőbe és nagyban mászkáltak a magasabbnál magasabb fákra, hogy a fészkekből kiszedjék a tojásokat s a madárfiókákat. A munka serényen folyt és meglehetősen eredménnyel, amennyiben a fiatal urak már vagy ötven fiókát zsákmányoltak. Éppen hazafelé igyekeztek, mikor az egyik fa tetején megállapítottak egy bagolyfészket. A vezér, egy tizen-

egy éves fickó, gyorsan felmászott a fára, hogy a fészket, amelyben három, még teljesen csupasz bagoly fióka volt, leverje. Ebben a pillanatban repült el a fa felett a bagolyanya. Látván a veszélyt, mely fiókáit fenyegeti, borzasztó dühvel lecsapott a fészekromboló gyerekekre és karmaival s csőrével ugyancsak megtépázta. Végre is a megszeppent gyerek nagy sietve lemászott a fáról, otthagya a fészket, amelyet a bagolyanya azonnal befödött szárnyaival.

Tizezer dollár. Ennyi pénzt ígér Barth Augustusz amerikai milliomos annak, a ki néki egy hat láb és hét hüvelyk magas hajadon hölgyet tud feleségül ajánlani. A dolog előzménye a következő: Barth nemcsak dúsgazdag ember, hanem fiatal is és nagy kedve volna a megházasodásra. Ám ezeken kívül Barth Augustusz az óriások között is ritka, mert teljes hét láb, vagyis két méter és tizenöt centiméter. És az óriások rendes szokásától eltérőleg Barth nem szeretett belé semmiféle csöpp kis asszonyba, hanem ragaszkodik ahhoz, hogy a felesége is hozzá mért nagyságu legyen. Nem vesz feleségül olyan leányt, a ki legalább is hat láb hét hüvelyk nincs. Ilyen óriáshölgy azonban még a ritkaságok hazájában, Amerikában sem akadt eddig. Egyszer, egy gyöngye pillanatban, leengedte Barth a mértéket csekély hat lábra és egy ilyen nagyszabású hölgygel már jegygyűrűt is cserélt, de azután megbánta a dolgot és inkább nagy birságot fizetett, hogy sem a válláig érő feleséggel járjon majd az utcán. Most végre, hogy minden személyes keresése hiábavaló volt, az amerikai lapokban hirdeti a baját és tizezer dollárt ígér a szerencsés közvetítőnek. Kiköti azonban a hat láb hét hüvelyket; hogy miért éppen ennyit, azt ő fudja.

Északsarki utazás léghajón. Wellman amerikai ember léghajón akarja az északi sarkot elérni, azt remélvén, hogy sokkal szerencsésebb lesz e tervével, mint a nyomtalanul eltűnt André a magáéval. Az »America« nevet viselő léghajó megszerkesztésével nemsokára készen lesznek Párisban, Godard léghajós telepén, azután Tromsöbe szállítják, honnan a Fridtjof gőzös a Spitzbergákra viszi. Wellmann kíséretében lesznek: Gersey őrnagy a washingtoni meteorológiai intézet képviselőjében. Mister Smith, ki a drótnélküli távirót fogja kezelni, s Hervieu, Colardeau és Labrouche urak, kik a léghajót fogják kormányozni. A léghajó André mérnöknek s Godard léghajósna a remekműve, s úgy van szerkesztve, hogy ha a léggömböt sorsára is kell bízni, egy külöm gondola egy automobil-szánt és egy acélsónakot visz magával. Az »America« 50 méter hosszú, 16 méter átmérőjű, két motor hajtja, az egyik 50, a másik K 25 HP. A főgondola hossza 17 méter, szélessége 1.80 méter, alatta egy másik gondolával, mely sodronyból való vontatókötelet s 75 napra való élelmiszert visz magával. A súlyos vontatókötél állandóan érintkezésben marad a jéggel, úgy hogy a léggömb nem fog 100 méternél magasabbra emelkedni. A gömb köbtérfogata 6300 köbméter, súlya 6100 kilogramm. A két motor összesen 32 kilométernyi gyors-

ságot képes kifejteni óránként. Wellmann úgy számít, hogy 20 kilométer sebességgel 100 óra alatt eléri az északi sarkot s vissza is tér. A fől szállóhely 1000 kilométernyire van a sarktól s a léggömb úgy van szerkesztve, hogy 15 napig maradhat a levegőben.

H I R E K.

Meggyilkolta az anyját. Rég elfeledett gyilkosságot leplezett le minap a csendőrség Nagydenk községben. A múlt esztendőben a községben meghalt özvegy Tesala Péterné jómódu parasztasszony. Az asszony már öreg volt és mindenki azt hitte, hogy természetes halállal halt meg. Később azonban rebesgetni kezdték, hogy fia ölte meg. A csendőrség kutatni kezdett és megtalálta az asszony véres ruháját. Tesala Juont, az asszony fiát letartóztatták, mire megvallotta, hogy meggyilkolta az anyját, mert másra akarta hagyni vagyonát. Bena János oláh tanítót, aki mint halottkém szerepelt, megvesztegette, hogy a halottlevélbe írja be, hogy az asszony végelegyengülésben halt meg.

Furcsa házasság. Még Amerikában, a csodabogarak hazájában is feltűnést kelt az a házassági szerződés, amelyet egy özvegy ember és özvegyasszony kötött a Jova állambeli Des Moinesban. A szerződő felek Harding Izaiah és Engelbrecgt Izabella. Mind a ketten már előbb megismerték a házaselet gyönyörűségeit, a melyek úgy szűntek meg, hogy házastársaik kidőltek az élők sorából. Az özvegyek egymásra találtak s rövid ismeretség után elhatározták, hogy házasságra lépnek. A szerződés, amelyet ebből az alkalomból kötöttek, több pontozataiban így hangzik: Ha tizenöt esztendő múlva kiderülne, hogy a házasság szerencsétlen ötlet volt, a házaselek minden formaság mellőzésével elválnak egymástól. A gyermekek száma nem lehet nagyobb háromnál. A férj rokonai a családot csak május és október hónapban látogathatják meg. A feleség beleegyezése nélkül a férj nem hozhat magával vendégeket, azonkívül nem szólhat bele a gyermekek nevelésébe és a háztartás vezetésébe sem. Az étlapot egyedül a feleség állapítja meg. Szeszkes italok élvezése tilos és ezért a háztartásból száműzetnek. A szerződésnek ugylátszik, az a sok keserű tapasztalat az alapja, amiket a „szegény nő“ első házassága alatt szerzett.

Családi dráma. Teplitz-Schönauban borzalmas tettet követett el Vrana Teréz, egy kocsisnak a felesége. Az asszony ugyanis három kiskoru gyermekét álmukban megfojtotta, azután pedig magamagát fölakasztotta. A mikor férje hazaérkezett, már mind a négyen halottak voltak. A házaspár a legjobb egyetértésben élt, de egy nappal a szörnyű tett előtt valami csekély ok miatt szóváltás volt a férj és a feleség között s az asszony nyilván e szóváltás miatt követte el szörnyű tettetét.

A tehén ára. Letenyéről írják: Lasztonya zalamegyei községben Lukács József Géza és Lukács István lasztonyai lakosok egy eladott tehén ára felett összevesztek és Lukács József megfenyegette testvérbátyját, mert megcsalta őt. Lukács József bátyja házát felgyújtotta és ő ott a helyszínén agyonlőtte magát és azonnal meghalt. Lukács Istvánnak leégett lakóháza a hozzátartozó melléképületekkel együtt.

Az elnyelt gyémánt. Nebraska állam Omaha városában, mint Newyorkból jelentik, letartóztattak egy Mac Thomas nevű leányt, a ki megvallotta, hogy egy háromszáz dollár értékű gyémántot, a melyet egy ékszerésztől lopott, elnyelt. A leányt kórházba vitték, a hol Röntgen-sugárral megvizsgálták és megállapították, hogy a gyémánt a vakbél közelében van. E helyen gyuladás támadt s a leány élete komoly veszedelemben van, ha meg nem operálják. A leány azonban tiltakozott az operáció ellen, míg az ékszerész, a kitől a gyémántot ellopta, sürgette az operációt. A vitás kérdés a bíróság elé került, a mely akként döntött, hogy az operációt a leány beleegyezése nélkül nem lehet végrehajtani.

Riadalom egy vendéglőben. Zágrábból jelentik nekünk, hogy egy ottani vendéglőben nagy rémületet keltett egy Thierry nevű diák lövöldözése. A diák féltékenységből egyik kollégájára lőtt revolveréből, aki Thierry barátnőjének udvarolni kezdett. A golyók Miodragovics diákot s még négy más ott tartózkodó vendéget súlyosan megsebesítettek. A merénylő gazdag szülők gyermeke s excentrikus hajlamairól ismeretes.

Árviz a tónörökös birtokán. Prágából táviratozzák: Ferenc Ferdinánd konopisti birtokán a sok esőzéstől átszakadt a tó gátja és a víz a park összes mélyebben fekvő részeit elborította. A trónörökös kára meghaladja a százezer koronát. Az árviz több családot hajléktalanná tett és az eddigi megállapítások szerint hét ember életébe került. A Szasazasa-területen pusztított vihar okozta kár Konopist környékén fekvő több községre is kiterjed. Az óriás víztömegek több hidat elsodortak, a tavak gátjait áttörték és egész utakat járhatatlanokká tettek. Benesau és Alsó-Kranowitz között közlekedő helyi érdekű vasut vonalán a forgalmat meg kellett szüntetni. Mintegy 60 ház és egy malom romba dőlt. A Konopist melletti tó szélén épült gát átszakadt. A part mélyebben fekvő részei, valamint az istállók vízben állanak. A vetés teljesen elpusztult. Nagyszámu aprómarha és szárnyas szintén elpusztult. A veszélyeztetett helységekbe katonaság indult.

Egy későbbi távirat jelenti Konopistból: A vasárnapról hétfőre virradó éjjel felhőszakadás következtében a bisztrici tó megdagadt vize áttörte a védgátakat. A víztömegek óriási áradata örült sebeséggel a konopisti tóba ömlött, áttörte annak gátjait is és Ferenc Ferdinánd főherceg parkját elöntötte. A víz-áradat oly erős volt, hogy hidvasdakát sodort el és öreg tölgyfákat döntött ki. Sajnos, emberéletben is

esett kár. A halottak számát még nem sikerült megállapítani. A kár 100.000 koronánál többet tesz ki. A konopisti gátat csak tavaly javították ki óriási költségekkel. Az inségesek részére segélyakciót indítottak.

Állami erdőtisztek gyermekeinek ösztöndíjai. A földmívelésügyi ministerium kezelésében álló államerdészeti gyermeknevelési alapból az állami erdőtisztek gyermekei ösztöndíjat kapnak. Az 1906—1907. tanévre a segélyeket a jövő hónapban osztják ki. Segélyt kaphatnak azok a növendékek, akiknek nyugdíjazott vagy elhalt apja a földmívelésügyi erdészeti ágazatban működött. A növendék általános osztályzatának jelesnek és jónak kell lennie. Ösztöndíjat ezenkívül csak az kaphat, aki valamely középiskolába, vagy a selmecbányai erdészeti akadémiába jár. A kérvényeként az állami erdőtisztek gyermekeit segítő alap intéző bizottsága elnökéhez (V., Zoltán-u. 16.) kell küldeni.

Aki indiánusba szerelmes. Bécsből, mint onnan írják, még e hó 14-én eltűnt egy osztrák vasuti tisztviselő fiatal leánya, B. Aurelia. A leány sűrűn járt el az akkor még Bécsben időző Buffalo Bill előadásaira s ott beleszeretett az egyik — indiánusba. A társaság a napokban Budapestre jött s a leány, akiben úgy látszik, igen hevesen lüktet a szerelem, megszökött a szülői házból rézbőrű iedálja után.

Fiu után a halálba. Győrből jelenti tudósítónk: Kutas János fazekasmester a legidősebb fiát papnak szánta. A szemináriumból a fiu gyógyíthatatlan betegsége került ki s egy évvel ezelőtt meghalt. Kutas János buskomorságba esett. Folyton öngyilkosságra gondolt, melyet tegnap előtt végre is hajtott, ugyanis beugrott a Rábába. Holttestét másnap fogták ki.

Testvérek halála. Szomoru eset hírét küldi tudósítónak Besztercebányáról. Urnapján történt a zólyommegyei Récske községben, hogy Hanuska István odavaló gazda hirtelen meghalt. A testvére, Malachné Hanuska Zuzsánna a haláleset után bement Besztercebányára, hogy megrendelje a koporsót és a temetéshez szükséges holmit. Malachné maga is beteges asszony volt s ezért, miután a dogát elvégezte, fölment Féja dr. megyei főorvoshoz, hogy magát megvizsgáltassa. Alig lépett be az orvos szobájába, összeesett és meghalt.

Hét cigánylakodalom egyszerre. Ecséd hevesmegyei községben, megható ünnep folyt le a minap. Hét pár cigány tartotta egyszerre lakodalmát, hogy az Isten színe előtt tett esküvel pecsételjék meg eddig törvénytelen frigyüket. Volt köztük már öszfejű ember is, vele megöregedett párjával, a ki a fiatalokkal együtt lépett az oltár elé. Az érdekes lakodalmon résztvett az egész falu s muzsikaszóval kísérték az ünneplőbe öltözött cigányokat végig a községen. E szép eredmény Kiss János segédlelkész érdeme, a ki fáradságot nem ismerve, küzdött azért, hogy legyőzze a cigányoknak még a vándorlás idejéből származó idegenkedését

a házasságtól. Járt közjük, oktatta, tanította őket s nagynehezen összeszedte részükre a törvény által előírt okmányokat is. Segítségére volt nagy munkájában Könyves Árpád, a község érdemes jegyzője és anyakönyvvezetője. Nemes példájukat most már a szomszédos községekben is kezdik követni s lehet, hogy nemsokára a szomszédos községekben is a pap elé állanak majd a község cigányai.

Egy léghajósno halála. Borzalmas módon halt meg a minap Cove Lilly londoni léghajósno. Yorkshireben egy kórház javára rendezett előadást. Befejezésül be akarta mutatni az ernyővel való leereszkedést. Az ernyő azonban fönn a magasban nem nyílt kis a szerencsétlen léghajósno ezrek szemeláttára rémes gyorsasággal zuhant le és a földön agyonzúzta magát. Cove Lilly csak huszonegy esztendő volt.

Szerkesztői üzenetek.

Buváry Ferenc urnak, Deliblat. Nyilvános gyűjtéseket csak belügyministeri engedéllyel szabad tenni, mert ennek elkerülésével a gyűjtés büntetendő cselekményt képez. Ezért választottuk mi azt a módot, hogy egy az internátus ügyét tárgyaló tanulmány kiadásával némi alaptökére tevén szert, erre rámutatva kérhessük a további gyűjtés engedélyezését. Egyelőre tehát csak a tanulmány előfizetőinek gyűjtésével lehetne a dolgon lendíteni. **Lengyel Mihály** urnak, Szepesváratja. **Naszlady Lajos** urnak, Nagy-Atád. A vett levelekre külön levélben is válaszoltuk.

A kiadóhivatal postája.

Tokera János urnak, Nagy-Köves. D. Gy. kartárs ur előfizetése december végén, az Öné pedig június végén jár le nyilvántartásunk szerint. **Krvisz Ödön** urnak, Eperjes. Az Évkönyv I. évfolyamát 16-án postára tettük. **Fekete József** urnak, Becse. Igen szeptember végeig van előfizetve. **Biró István** urnak, Félixfürdő. Az Évkönyv I. évfolyamát a P. Szt. Mártoni postára ajánlva elküldtük. **Fehér István** urnak, Szajkófalva. Az 1906 évi Évkönyv kiadása részvétlenség hiányában elmaradt s így azt nem küldhetjük. Az 1905 évi, melynek tartalma a lap borítékán lévő hirdetésből kivehető 1 K 35 fillér szállított ár mellett ajánlva küldjük. Sziveskedjék tehát értesíteni, hogy ennek megküldését óhajtja-e. A két koronát egyelőre a lapra számoltuk el.

Hirdetések és pályázatok.

465/1906 sz.

HIRDETMÉNY.

Felsőmecenéz községben megüresedett **erdőlegényi állásra** pályázat nyitattik. Az állás javadalmazása 200 korona évi bér, 50 kor. lakpénz, 12 m. vegyes tűzifa, 2 drb szarvasmarhára erdei legelő.

A pályázati kérvények az előjárásnál 1906. július hó 15-ig nyújthatók be.

Előjáróság.

131/1906. sz.

Pályázati hirdetmény!

A beszterczebányai róm. kath. püspökség barsberzenczei erdőgondnokság némethi védkerületében egy II. osztályu erdőőri állásra ezennel pályázat nyitattik. Járandóság: évi 400 korona készpénzfizetés, természetbeni lakás, 1 kat. hold földiletmény, 2 drb szarvasmarha nyári legeltetése, 2 drb. sertés makkoltatása, más védkerületbe való kiküldetés esetén 80 fillér napi-díj, a részletes eladás utáni jelölési illeték, lödíj és az erdei kihágásokból a szabályzatban meghatározott díj.

Az erdőőri állásra pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában körülírt erdőőri szakvizsga letételét és ép, erős testalkatukat, különösen jó látó, beszélő és hallóképességüket vármegyei főorvos, avagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint életkorukól és illetőségükről tanuszkodó anyakönyvi kivonattal, továbbá tanulmányaikat, nemkülönben a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való birását igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezüleg irt kérvényeiket az 1906. évi július hó 1-ig alulírottához nyujtsák be. Az állás kinevezés után azonnal lesz elfoglalandó.

Lutilla, posta Garam-Szt.-Kereszt, 1906. évi május hó 26-án.

Beszterczebányai püspökség erdőhivatala.

417/1906 sz.

Pályázati hirdetmény erdőőri állásokra.

A fogarasvármegye területén illetve az alulírt m. kir. állami erdőhivatal kerületében megüresedett öt (5) erdőőri állásra a törvényhatósági erd. alb, 1905 évi 2073, 2064, 2613, 2345, és 1906. évi 301 szám alatt kelt határozatai alapján a folyó évi április hó 27-én kiírt pályázat eredménytelensége folytán új pályázatot hirdetek.

Az erdőőrök javadalmazása.

1. 480 kor. évi bér előleges havi részletekben.
2. 80 kor. évi lakpénz.
3. 64 kor. tűzifaátalány és
4. 60 kor. legelőválság előleges negyedévi részletekben.

Felhivom a pályázni óhajtókat, hogy magyar állampolgári minőségüket, fedhetlen életüket, a 24 éves életkor betöltését, az erdőőri szakvizsgát letételét és ép szellemi erő és egészséges testalkat mellett hibátlan beszélő, látó és halló képességüket igazoló:

- a) illetőségi igazolvánnyal,
- b) hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal,
- c) születési anyakönyvi kivonattal,
- d) erdőőri szakvizsgálati bizonyítvánnyal,
- e) közhatósági orvosi bizonyítvánnyal, végül
- f) esetleg még szolgálati bizonyítvánnyal föl-

szerelt szabályszerűen bélyegzett és Fogaras vármegye törvényhatósága erdészeti albizottságához címzett sajátkezüleg irt folyamodványukat alulírt m. kir. állami erdőhivatalnál legkésőbb folyó évi július hó 10-ig benyujtsák.

Megjegyzem végül, hogy azok a pályázók, kik az állam nyelvének feltétlenül megkövetelt szóban és írásban való tökéletes birásán kívül a román nyelv tudását is igazolják előnyben részesülnek és hogy a hiányosan fölszerelt, valamint az elkésve beérkező pályázati kérvényeket figyelembe nem veszem.

Fogaras, 1906 június hó 18-án.

M. kir. állami erdőhivatal.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Junius 21.

25. szám.

RÉGIPÉNZEK

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.

SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszú gyakorlatunk alatt
— a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az
igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos áron készíttetnek. Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki
megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos meg-
rendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés
is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságú földmívelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

A nagy kereslet miatt újból 15000 sorsjegyet bocsátottunk ki! Ugy ezen új, valamint a régi sorsjegyek kaphatók:

HAVAS TESTVÉREK

Budapest, V., Lipót-körut 17.

A hirneves bankházban, ahol már számos nagy nyereményt nyertek. Ily szerencsés sorsjegyek helyben kaphatók:

Hientz József

papirkereskedőnél

Több nyeremény, mint eddig!

1/8 sorsjegy Főnyeremény: 1/4 sorsjegy 1.50 korona. **egy millió** 3.— korona.

Vásároljunk mielőbb!

Sorsjegyek részlete.	Váltó leszámítolás.
Kölcsönök sorsjegyekre	Jelzálogkölcson
Értékpapírok vétele és eladása.	Hitelműveletek.
Tőzsdei megbízások az összes tőzsdékre.	Alapítások.
	Óvadékok.
	Tőzsdeügyletek.

Minden bankügyletet előnyösen teljesít

HAVAS TESTVÉREK

budapesti tőzsdetagok bankháza,

Budapesten, Lipót-körut 17.

Tőzsdetudósítások

ingyen és bérmentve.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés

r!r Foadalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lőkészenlétet és egy szersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.**

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármass fegyverekben 2.8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítatott 1847.

Brausweller János

Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műorás, főttalálója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Hazai élővad kereskedés!

Uhukat, medvéket, farkasokat, a ragadozó emlősök és madarak minden fajtát, minden élő vadat, tyukokat libákat, mocsári szárnyasokat vásárol és erre vonatkozó ajánlatokat kér.

Mayer Ede
élővad kiviteli áruháza (saját házában.)
Savanyukut (Sopron vármegye)
Magyarország.

Előfizetési felhívás

az

Internátus

az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei részére.

A fenti címen egy hosszabb tanulmány megírását és kinyomását határoztam el.

A tanulmány célja rámutatni annak a szükségességére, hogy az erdészeti és vadászati alkalmazottak iskolaköteles gyermekei részére internátus alapíttassék, melyben aszegénysorsuak teljesen ingyen, a jobb módban levők pedig könnyen elviselhető csekélyfizetés mellett elhelyezhetők legyenek s nekik ilyen módon alkalom nyújtassék a képességeikhez mért kiképezésre.

Ilyen internátus vagy internátusok létesítése olyan égető szükségetet képez, melyet bővebben magyarázni felesleges, ez azonban csak akkor válik lehetségessé, ha vissza nem riadva a kezdet nehézségeitől, az alapok letételét azok kezdik meg, kiket a dolog elsősorban érdekel, tehát magunk az erdészeti és vadászati alkalmazottak.

Arra, hogy a nagy eszmével a nagy nyilvánosság elé léphessünk s annak, valamint a magas kormánynak a támogatását megnyerhessük, első sorban szükséges, hogy ezt ne csak kész tervvel a kezünkben tegyük meg, hanem hogy már bizonyos alapot is felmutathassunk.

Ezeket létesíteni lesz hivatása tanulmányomnak, mert míg az egyrészt feltárja azokat az okokat, a melyek az internátus létesítését szükségessé teszik, másrészt pedig rámutat azokra a módokra, melyek alkalmazása mellett az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei internátusának felállítása lehetővé válik, ezen kívül még tanulmányom célja az is, hogy annak segélyével mindjárt némi alaptőke is gyűjtessék a létesítendő internátusra.

Az utóbbi célra a tanulmány minden egyes megrendelt és előfizetett példánya után 50 fillért adományozok s azt addig, míg a terv kivitelének ideje elérkezik, postatakarékpénztárba fogom elhelyezni. Azok tehát, kik a tanulmányt megrendelik és előfizetik a mellett, hogy egy iránymű birtokába jutnak, egyuttal hozzájárulnak az Internátus alapja letételéhez.

A tanulmány nagy nyolcadrét alakban mintegy 200 oldal tartalommal fog még az év folyamán megjelenni s **előfizetési ára 2 korona.**

Az előfizetéseket kérem a következő cím alatt **folyó évi június hó végeig** beküldeni:

Internátus kiadóhivatala Szászsebes. (Szebenmegye).

Hazafias üdvözlettel:

Podhradszky Emil

az „Erdészeti Ujság” szerkesztője és kiadója.

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámmentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszűke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság“ előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZASZSEBES.